

slaa den nøjagtige Vægt, kan tillades at angive en anslaaet Vægt.

Forpligtelsen til at paase, at dette Krav fyldestgøres, paahviler alene Regeringen i det Land, fra hvilket vedkommende Stykgods eller Genstand *ekspederes*, men ikke Regeringen i et Land, gennem hvilket det passerer paa Vej til Bestemmelsesstedet.

Det overlades til den nationale Lovgivning at fastsætte, om Forpligtelsen til at angive Vægten som ovenfor nævnt skal paahvile Ekspeditøren eller nogen anden Person eller Institution.

I 1931 fandt der paa Foranledning af den tyske Regering et Møde Sted i Genève mellem de regeringsdelegerede fra 23 Lande angaaende Muligheden for at opnaa Enighed om at sætte Konventionen i Kraft paa *samme Tidspunkt* de forskellige Steder. Dette var nødvendigt, hvis man fuldt ud skulde opnaa det gennem Konventionen tilsigtede Formaal: Beskyttelse af Havnearbejderne under Lastning og Losning, idet en *ikke-samtidig* Iværksættelse af Konventionens Bestemmelser tværtimod at formindske Ulykkesrisikoen snarere vilde forøge denne, da Arbejderne i saa Tilfælde vilde være tilbøjelige til at gaa ud fra, at alt ikke mærket Gods laa under den i Konventionen fastsatte Vægtgrænse. Mødet udtalte Ønsket om, at de delegerede fra Stater, som endnu ikke havde ratificeret Konventionen, vilde foreslaa deres respektive Regeringer at træffe de nødvendige Foranstaltninger dertil inden 1. Januar 1933.

Efter at Dansk Arbejdsgiverforening i en Skrivelse af 22. Maj 1931 havde udtalt Betænkelighed ved at ratificere under Hensyn til Tvivl om Forstaaelsen af Konventionens Art. 1., 3. Stykke (se ovenfor) og havde udtrykt Frygt for, at denne Bestemmelse skulde paalægge bl. a. Københavns Frihavn en omfattende Forpligtelse med Hensyn til at vægtmærke eller kontrollere Vægtangivelse paa Transitgods, afæskede Regeringen Arbejdsbureauet i Genève en Erklæring om dette Punkt. Af Bureauets Svar fremgik, at man mente, at der paahviler den danske Ekspeditør en Forpligtelse til at angive Vægten paa tungt Stykgods, der er ankommet her til Landet uden nogen Vægtangivelse, og som paa nyt Fragtbrev skal ekspederes videre, men at der derimod ikke paahviler ham Forpligtelse til at kontrollere en allerede tilstedeværende Vægtangivelse, ligesom han heller ikke har nogen Forpligtelse overfor Gods, der forsendes paa direkte Fragtbrev fra Afsendelsesstedet til det endelige Bestemmelses-